

Byl podmračený, chladný večer. Lilo jako z konve. V tomhle pošmourném počasí se ulicemi jednoho equestrijského městečka potuloval tajemný poník zahalený v tmavé kápi. Ohlížel se, jestli ho někdo nesleduje, a nakonec zamířil do obchodu se starožitnostmi. V přečpané místnosti se začal horečně přehrabovat vystavenými předměty.

Majitel obchodu se zeptal, jestli mu může pomoci, ale on nic neřekl a dál zkoumal, co najde na policích.

Když se oba – prodavač i, jak se nakonec ukázalo, záhadná cizinka – přiblížili k pultu, její oči zasvítily. Uviděla to, co hledala!

Beze slova na onu věc ukázala.

„Máte oči jako rys!“ pochválil zákaznici majitel obchodu.

Pak váhavě dodal: „Amulet Alicornu je jedním z nejtajemnějších a nejmocnějších kouzel. Hm – obávám se, že je... příliš nebezpečný.“

Tajemný poník jen hodil na pult pár zlatých mincí. Prohnaný majitel obchodu už neřekl ani slovo.

